

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364985016672/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Derfra kommer man ned i selve byen. Ved at se disse huse, der er stimlede sammen om en gade, kommer man just ikke til at tænke paa et geled soldater; snarere minder de om en flok halte og kroblinger, der laver op-løb om et sted, hvor der skal være fundet noget, man kan leve af. Men de fleste har øjensynlig intet fundet; det, der er, opsnappes af de duelige individer, som der også findes enkelte af. Retningen er inderlig sløj. Dær trænger et lille lavpandet hus sig frem og er nær ved at gå på hovedet i rendestenen, mens naboen har trukket sig langt tilbage og skubbet et stykke knortet fortov foran sig. Her ser man en lang familie af gamle, gusne huse, der synes at ha fælles oprindelse, men tagene holder ikke retning, nogle rager højere op, andre er sunket eller har forskudt sig udefter, som en lang kage, der er skåret i stykker på et fad. Vinduerne er små og bulede, så at beboerne udenfra set synes mere mistykkede, end de i virkeligheden er. Entréen er så stor, at der netop er plads til, at eet menneske kan klemmes ihjel ad gangen, når døren lukkes op. Fortovsstenene rager op som knæer og albuer; hen over dem balancerer man ned i en beværtning eller et logi for rejsende. Ind i et brødsalg eller i en detailhandel. Rygningslinjen vidner om alderdoms-svækkelse, og de okrede vægge har — især om foråret — et usundt udscende, som om de led af fnat eller spedalsk-bed; i regnvær driver det rødligt ned ad dem som materiale, og enkelte steder dannes der svulster, som må opereres bort.

Længere nede ligger et gammelt hus med egetømmer i muren, hvis udskårne bjælkehoder tilstræber et historisk præg; første etage er bygget ud over stuen; det at den truer med at styrte ud på gaden, forleener det historiske med en tilgift af ærværdighed.

En høj, grå, kaserneagtig bygning knejser drabelig lige overfor, mens dens brostfældige nabo synes nær ved